

Појам културе масовног друштва и њене карактеристике

Култура масовног друштва један је од најзанимљивијих феномена у савременој култури. За њу је уобичајен и термин "Масовна култура", мада многи социолози и теоретичари увиђају да тај термин није сасвим адекватан и због тога према њему гаје извесне резерве. Такве су резерве углавном оправдане и то из више разлога.

Навешћемо, у прилог оваквом ставу, мишљење једног од познатијих теоретичара културе, професора социологије на универзитету у Чикагу, Едварда Силс. Ево његовог објашњења зашто термин "масовна култура" није могуће у потпуности прихватити: "Ја имам извесне резерве о употреби термина масовна култура зато што се он односи истовремено и на материјална и на квалитативна својства културе, на социјални положај (" статус ") њених потрошача и на средства помоћу којих се она преноси (МЈ - тј средства такозваних "масовних комуникација"). Због ових трију ствари треба потражити одговор на три питања која се односе на ова три фактора. На пример, текући појам "масовна култура" не би био дозвољен због чињенице да у многим земљама и не само данас, врло велики делови елите користе такозвану "медиокритетну" и "бруталну" културу.

Исто тако треба потражити одговор на важно питање: да ли масовни медији могу да пренесу дела више културе и да ли они културни жанрови које су развила та средства масовних медија могу у извесним приликама да постану креативни и да тиме постану саставни део више културе? Такође, тиме се не узима у обзир очигледан факат да је често оно што се створило у оквиру жанра високе културе у ствари крајња осредњост по квалитету. За сада ја немам задовољавајуће термине да разликујем три различита нивоа културних садржаја. За највиши ниво културе ја сам употребљавао изразе "висока", "рафинирана", "дотерана", "права" или "озбиљна"; за други ниво: "вулгарна", "медиокритетна" или "осредња", а за најнижи: "ниска", " брутална "или" површна "или" простачки ". Ниједан од ових израза није најсрећнији нити адекватнији. Као што се види и само образложење је крцато многим појмовима и схватањима која су очигледно вредносног карактера. Али је јасно да је Шилс увиђао неадекватност критичког термина. Он је, додуше, мислио да су основне категорије културног живота у свим друштвеним срединама подједнаке, међутим да ипак постоје и извесне разлике које дозвољавају издвајање три нивоа културе. Ове разлике, сходно његовом мишљењу, могу правити на основу следећих критеријума:

1. варијација у обради културног садржаја;
2. способности за изражавање тих садржаја и
3. способности за пријем културних садржаја.

На основу ових основних критеријума, и кад се узму у обзир још и остали могући естетски, интелектуални, морални стандарди, могу се, према његовом мишљењу разликовати следећа три нивоа културе:

а) такозвана "виша" или "рафинирана" култура која се одликује озбиљношћу свога садржаја тј централних проблема са којима се бави, сагласношћу њених перцепција, супротностју и богатством осећања, које изражава. Под производима ове, високе културе он подразумева: поетска дела, новеле, филозофију, научне теорије и истраживања, статуе, слике, музичке композиције, њихове обраде и текстове као и извођење појединих комада, историју, економију, социјалне и политичке анализе, архитектуру и вештине ;

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com